

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 38. Petrus Grosolanus, Archiepiscopus Mediolanensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.
A.C. 1116.

§. XXXVIII.

Petrus Grosolanus Archiepiscopus Mediolanensis.

*Landulph.
ap. Ughel.
Ital. Sal.
to. 4. p. 174.*

*so. 10. Conc.
p. 1832.*

*Sup. lib.
LXI. §. 25.*

Ut causa Ecclesiæ Mediolanensis intelligatur, non nulla prius facta repetere necesse est; videlicet, Anselmo IV. Archiepiscopo, cum a Bello Sacro rediret, Constantinopoli, prima Octobris, anno millesimo centesimo, fatis functo, Petrum Grosolanum Episcopum Savonensem interim Mediolani, tanquam Vicarium Archiepiscopi absentis Ministeria Sacerdotalia peregrisse, & de ejus morte certiore factum, electionem Successoris fieri curasse, priusquam ad suam Diocesim reverteretur. Electus est vero ipse Petrus a magna Clericorum populique parte, statimque Cathedram Archiepiscopalem conscendit; verum non nulli viri tum Clerici tum Laici, virtutum splendore conspicui, Liprando Presbytero quædam pudenda, ad Grosolanum & ejus electionem spectantia, manifestarunt. Erat Liprandus ex numero illorum Presbyterorum, cui, olim Sancti Arialdi Martyris causam contra Simoniacos & Clericos concubenarios ferventissime defendenti, nares & auriculas amputaverant. Liprandus ergo illis, qui ipsi contra Grosolanum indicium fecerant, suasit; Romam mitterent, qui Papam Paschalem roga-

rogarent, ne electionem Petri confirma-
ret, priusquam ipforum querelas audi-
visset. Sed surdas tunc aures pulsarunt,
& Grosolanus Stolum in signum confir-
mationis accepit, namque id Pontifex
Mathildis Comitissæ gratiæ, & S. Bernar-
di Cardinalis, Abbatis Vallis Umbrosæ,
postmodum Episcopi Parmensis, preci-
bus dedit.

Sæcul. XII.
A.C. 1116.

At Liprando Presbytero contra ele-
ctionem Grosolani pertinacitus reclaman-
te, hic Præsul, Concilio provinciæ illius
Mediolani coactò, postquam publice di-
xisset ad populum, addidit: *Si quis habet,*
quod contra me expromat, modo edicat; si
tacuerit, sciat se non amplius esse audien-
dum. Liprandus ab amicis monitus, quod
ab Archiepiscopo fuisset provocatus, com-
pluribus civibus in Ecclesia S. Pauli, cu-
jus Titulo ordinatus fuerat, congregatis,
denunciavit, Grosolanum Simonix omni-
bus modis reum esse, quod ipse per Dei
Judicium (id est per ignem) esset proba-
turus. Sed Episcopi, qui ad celebra-
ndum Concilium Mediolanense advene-
rant, sua auctoritate tunc quidem pro-
hibuerunt, ne destinata exsequeretur.
Haud diu autem postea, cum populum
commovere non cessaret, Grosolanus ad
eum misit, qui suo nomine præciperent;
vel solum verteret, vel quod promisisset
impleret. Liprandus alterum ex his fa-
cturum

Sæcul. XII. *aturum se se respondit, & Feria IV. ma-*
 A.C. 1116. *joris Hebdomadæ, Missa celebrata, ipse*
 latus ignem benedixit, nam nullus
 Presbyterorum hanc provinciam in se
 suscipere voluerat, tumque inter duas
 signorum strues ardentes medius transit,
 quemadmodum olim Petrus ignitus Flo-
 rentiæ ante annos quinquaginta, nec mi-
 nus ac ille salvus & incolumis emerfit.
 Hanc rem ex ordine Landulfus a S. Pau-
 lo, Liprandi nepos, qui scripsit hanc Hi-
 storiam, retulit.

Sup. lib.
 LXI. §. 28.

Biennio exinde elapso Liprandus
 Presbyter ad Conciliū Romanum vo-
 catur, in quo Pontifex, quamvis ipsi pro-
 batio illa per ignem minime probaretur,
 eum tamen in Ordine Presbyterorum
 confirmavit, sed Grosolanum ad se jura-
 mento purgandum compulit, quod ad
 probationem ignis Liprandum invitum
 non coegisset, edicens, nisi Grosolanus
 hanc suspicionem diluisset, se eum a Sa-
 cerdotio depositurum fuisse. Edito igitur
 juramento Grosolanus in suam Se-
 dem remittitur; verum pax nequam
 secuta est, quippe bellum civile quadrien-
 nio inter factiones utriusque Partis Me-
 diolani tenuit. Tandem Grosolanus,
 amicorum præcipuis suadentibus, Jero-
 solymam peregrinationem suscepturus,
 Vicarium suum Ardericum, Episcopum
 Laudanum ad Addam annem, consti-
 tuit.

tuit. Ecce vero ipso absente utriusque factionis homines de eo convenerunt, ut rejecto Grosolano Presbyterum Jordanem Clivensem Archiepiscopum eligerent, prima Januarii anno millesimo centesimo duodecimo. Nec mora, Mainardus Archiepiscopus Taurinensis Romam petit, & a Papa pro Jordane Stolum obtinet, ea conditione, ut Papæ se se certa juramenti formula obstringeret, quod dum per menses sex præstare negligit, fama affert, Grosolanum Jerosolyma redeuntem in via esse, eaque re comperta Mainardus Mediolanum reversus Stolum super Altare S. Ambrosii ponit, unde eam Jordanes tulit.

Sæcul. XII.
A. C. 1116.

p. 184.

Grosolanus post reditum Jordanem perjurii accusabat, nempe sibi olim juramento obligatum, bellumque civile recruduit. Ultimo, ut diximus, res iudicio Pontificis Romæ terminata. At Grosolanus Savonem & ad suam Ecclesiam nunquam rediit, sed Romæ in Monasterio S. Sabæ mansit, ubi anno sequente millesimo centesimo decimo septimo, sexta Augusti e vita abiit. Jordanes exinde Ecclesiæ Mediolanensi annos quatuor præfuit, sexta Octobris anno millesimo centesimo vigesimo defunctus. Ceterum Petrus Grosolanus, quem alii Chrysolanum dicunt, Scriptoribus Ecclesiasticis adnumeratur; ab ipso enim

p. 182.

p. 187.

habe-

Sæcul. XII. habemus Tractatum de Processione Spi-
 ritus Sancti contra Errorem Græcorum,
 A.C. 1116. Græce scriptum, atque ad Alexium
 Comnenum Imperatorem directum.
 Allat. Græc. orthod. pag. 379. ap. Ba-
 ron. an. 1116. Hoc opus Constantinopoli scripsisse, sive
 Jerosolymam iturus sive inde redux, cre-
 ditur.

§. XXXIX.

*Seditio Romæ contra Pontificem com-
mota.*

Diebus post solutum Concilium quin-
 decim elapsis, videlicet Dominica
 Palmarum, vigesima sexta Martii, eodem
 anno millesimo centesimo decimo sexto,
 cum Petrus Urbis Præfectus mortuus es-
 set, homines seditiosi Successorem elege-
 runt, ejus filium, vix adolescentiam
 egressum, & eum in Coena Domini Pon-
 tifici, Missæ Solemnia inchoanti, pri-
 mamque Orationem recitanti, inter
 Thronum & Altare offerunt, petentes, ut
 juvenem in Patris sui Dignitatem assere-
 ret. Papa non respondente, & Sacris,
 quibus operabatur, intento, irritati voci-
 ferantur & Deum testem invocant, nisi
 faceret, quod postularent, experturum
 esse, hanc diem infelici eventu esse fu-
 nestandum. Tandem respondit Papa,
 per Sanctæ diei solemnia sibi non vacare,
 istud tractare negotium, postea vero,
 quæ convenirent, se ipsis responsurum
 esse.

Petr. Pis. n.
 17. ap. Pa-
 pebroc ap.
 Baron. an.
 1115.
 Chron. Caff.
 IV. c. 60.